

Ana Betelu, Xesca Cabot, Vicky Jiménez, Vicenç Rul.lan i Javier Sevilla
Professors del'I.E.S. de Calvià
Correu electrònic: vicens.r@correo.cop.es

"- Avui parlarem d'Euros -diu la professora del taller de matemàtiques- perquè d'aquí a uns mesos haurem d'utilitzar aquesta moneda.
- Jo no ho vull fer, en haver de pagar en euros no hi haurà problema: Em diuen el preu en euros, pag en euros i ja està.
- Sí, però no saps el que pagues.
- Quina "xorrada"!
- Això és una merda! (la frase més sentida amb diferència)
- Mirau la pissarra, si compr 6 refrescs a 0'25 euros i pag amb un bitllet de 10 euros. ¿Què em tornaran?
- Com no duguis la calculadora, tia,...
- $0'25 \times 6 = 1'5$
- $10 - 1'5 = 8'5$. Em tornen 8'5 euros.
- Sí, però no hi ha monedes de 8'5 euros. Digau-me que us tornen.
- 8 euros i 5 cèntims!
- Segons això estau perdent aproximadament 75 pts per una compra que només en valia 250.¿Per què?
Surt 8'5.
- Això és una merda, jo pas.
- ... (Imaginau la resta.)"

No volen saber res de pissarres, de llibres ni de mestres. Res relacionat amb els estudis els atreu. El sistema educatiu no els dóna resposta. Tenen catorze o quinze anys i esperen amb ànsia complir els setze per deixar endarrere tot això, que esdevé per a ells : Un fàstic! Per a ells sols?

No, aquesta situació també resulta insostenible per als professors, pares, companys, etc...; perquè tot i que tots pensem que això no duu enlloc, aquest tipus d'alumnat continua obligat a estar dins una aula, assegut(?) en un pupitre i davant una pissarra.

Què feim amb aquests al·lots i al·lotes que no fan feina ni en deixen fer?

Expulsar-los, potser? Les expulsions temporals (no oblidem que han d'estar escolaritzats) en el fons són com la crema que alleugereix la cremada, són superficials, són necessàries però no definitives. No solen solucionar el problema.

Nosaltres il·lusos i/o il·lusionats, intentarem cercar una resposta alternativa a la que ens oferia el sistema.

La idea va ser formar un grup, TERCER TALLER, amb matèries diferents: *Esport, Taller de Matemàtiques, Taller de Tècniques de Comunicació, Tecnologia, Pensar i Decidir*. Volíem crear un grup amb un currículum alternatiu al que s'ofereix amb caràcter general dins la secundària obligatòria, adreçat a alumnes que no comptem amb treure el títol de secundària degut a la seva manca de motivació. L'objectiu del grup era tractar de motivar aquests alumnes de cara que es reenganxessin dins la secundària obligatòria o, en cas que no volguessin seguir en tenir 16 anys, poguessin passar a un curs d'Iniciació Professional o cap al món laboral.

Per tal de formar el grup ens reunírem, de manera voluntària, cinc professors amb molts d'anys d'experiència a l'Institut i amb ganes de posar en marxa un projecte diferent. Parlàrem amb els alumnes candidats i amb els seus pares, que signaren un document d'acceptació en què s'explicaven els objectius i el funcionament del grup.

Acordàrem una reunió setmanal entre els professors, que hem mantingut religiosament i que ens ha servit per a posar en comú el que anàvem fent, comentar el funcionament de les classes i de cada alumne, proposar mesures conjuntes i, sobretot, per a donar-nos suport mutu. Aquesta reunió setmanal es veu complementada en trobades diàries pels passadissos, explicant-nos com ens va.

Un dels temes recurrents a les reunions setmanals

La qüestió és que ja fa cinc mesos que anam fent, que ells s'identifiquen dins un grup, que la marxa dels altres tercers és millor que el curs anterior i que han tengut accés a una formació i informació que, pensam, s'adapta més a les seves necessitats.

és què farem el curs que ve. Sembla que estam d'acord que:

- Hi ha alumnes, no sempre conflictius, que duen anys perduts dins el sistema actual i que podrien estar millor atesos en un grup per a ells, ja que ara per ara no fan res dins les classes.

- El currículum que hem plantejat aquest curs era massa acadèmic: pel tipus d'alumnat que hem atès, calen més tallers amb components manipulatiu.

Des del començament a ara la programació ha variat molt, moltíssim.

Hem tingut, si més no, la possibilitat de provar, desistir, tornar a intentar, rectificar, provar de bell nou, posar en comú experiències fins arribar a petits ÈXITS (taller de restauració, activitats d'informàtica, resolució de problemes de forma manipulativa, concurs Saber i menjar, etc.) i a FRACASSOS no tan petits, però que ens han servit per a entendre situacions que, de bon principi ni ens havíem plantejat:

a)El "Jo pas" significa moltes voltes "no sé fer les coses més bàsiques com llegir escriure o restar."

b) Una xocolatina, un refresc o una berenada poden ser "qualificacions alternatives " quan les estàndard han deixat de tenir sentit.

c)Temes com l'anorèxia o la bulíma, les relacions amb els pares, les relacions de parella afloren de manera natural i es poden tractar obertament.

d)Ja no existeixen aquí "els últims de la classe"

e)Se'ls ha facilitat (si l'edat ho permetia) el pas a cursos d'Iniciació Professional, etc.

La qüestió és que ja fa cinc mesos que anam fent, que ells s'identifiquen dins un grup, que la marxa dels altres tercers és millor que el curs anterior i que han tengut accés a una formació i informació que, pensam, s'adapta més a les seves necessitats. La qüestió és -com diu la tutora- que surten de classe amb un somriure. I això val molt, molt, molt...